

The Center for Research Libraries scans to provide digital delivery of its holdings. In some cases problems with the quality of the original document or microfilm reproduction may result in a lower quality scan, but it will be legible. In some cases pages may be damaged or missing. Files include OCR (machine searchable text) when the quality of the scan and the language or format of the text allows.

If preferred, you may request a loan by contacting Center for Research Libraries through your Interlibrary Loan Office.

Rights and usage

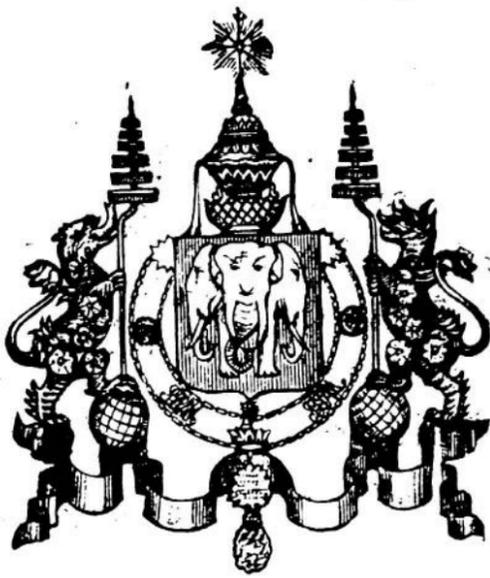
Materials digitized by the Center for Research Libraries are intended for the personal educational and research use of students, scholars, and other researchers of the CRL member community. Copyrighted images and texts are not to be reproduced, displayed, distributed, broadcast, or downloaded for other purposes without the expressed, written permission of the copyright owner.

© Center for Research Libraries
Scan Date: January 19, 2010
Identifier: nf-t-000002-n4

๑๓ หมาย เหตุ สยาม ๗๕๓

ข่าว ใน กรุง เทพ

ข่าว ไทโรเลข นอก

เล่ม ๒ แผ่น ๔ วัน พุธ เดือน ๑๐ แรม ๓ ค่ำ ปี มะแม เบญจศก ๑๒๔๕

๑๓ ข่าว ใน กรุง เทพ ขะ

เฉลิมพระชนม์ พรรษา

๑ วัน ที่ จะ รับ แหก เมือง เข้า เฝ้า พร้อม กัน กับ พระราช วงษา นุวงศ์ เสด็จมาดี มุข มดตรี แด ข้าราชการ ฝ่าย ใน ฝ่าย นอก จะ ได้ ถวาย ไชยพร ปี นี้ จะ ตก ณวัน ศุกร เดือน สิบ แรม ห้า ค่ำ ควร คน ทัว กัน จะ ขึ้น ชม ยินดี ถ้าแดง ความ กะตัญ ความ รัก ตลอดจน พระราช อาณา เขตระ ๖ ตาม มี ตาม วาสนา มาก แด น้อย ตาม ธรรมเนียม ดี งาม เรียบ ร้อย ขะ

๑ บัด นี้ เหน คน เปน อัน มาก ตาม สอง ฟาก แม่น้ำ เจ้า พระยา กำถัง จัต การ จะ จุก โคม หน้า บ้าน เปน ที่ ค้ำพวย พระบาท สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม บัดยบั้น นี้ ตามกำหนด สาม คืบ เช่น เคย ทำ ทุก ๆ ปี นั้น ขะ

๑ เจ้า พระยา ภาณุวงศ์ มหาโกษา ธิบดี ผู้ว่า การ ต่าง ประเทศ ได้ ส่ง ท้าวด เรือ ทำนข้า ข้าราชการ แด ท่าน ผู้ดี เปน อัน มาก ให้ มา ช่วย กัน ในการ ถ้าแดง ความ ดี ใจ ในการ เฉลิม พระชนม์ พรรษา ใจ ความ ใน ท้าวด นั้น มี ดังนี้

เจ้า พระยา ภาณุวงศ์ มหาโกษา ธิบดี

ขอ เชิญ

ท่าน _____ ด้วย ความ ยินดี มา ประชุม แคนซึ่ง ที่บ้าน ข้างเจ้า วัน ศุกร เดือน สิบ แรม ห้า ค่ำ ปี มะแม เบญจศก เวลา สองทุ่ม ใน การ เฉลิม พระชนม์ พรรษา สมเด็จพระเจ้า แผ่นดิน ขะ

ข่าว ด้วย ข่าว ไทโรเลข ใน กรุง สยาม

ประกาศ การ สาย ไทโรเลข

๑ สมเด็จพระเจ้า น้อง ยาเธอ เจ้าฟ้า ภาณุรังษี สว่าง วงษ กรม หลวง ภาณุ พันธุวงษ วรเดช ซึ่ง ดำรง ข้าราชการ กรม ไปรษณีย์ แด ไทโรเลข กรุง สยาม ประกาศ แด ท่าน ทั้งหลาย ทั้งปวง บันดา ผู้ซึ่ง มี ความ ยินดี ที่ ยาก จะ ทราบ แด ยาก จะ ใช้ การ สาย ไทโรเลข ให้ ทราบ ทัว กัน ว่า สาย ไทโรเลข ซึ่ง พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่ หัว ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ เจ้า พนักงาน ทำ ตั้ง แต่ กรุง เทพ มหา นคร ออก ไป ตาม หัว เมือง ตอน ออก แด ได้ เปิด ใช้ การ ใน ระหว่าง ออฟฟิศ กรุง เทพ ๑ แห่ง ๑ เมือง พระ ตะบอง แห่ง ๑ บัด นี้ เจ้า พนักงาน ได้ จัต การ ตั้ง ออฟฟิศ ที่ เมือง ปา จิน บุรี อีก แห่ง ๑ ใช้ การ ได้ แลแล้ว ถ้า ท่าน ทั้งหลาย ทั้งปวง มี ความ ประสงค์ จะ บอก คำ ไทโรเลข ใน ระหว่าง ตั้ง แต่ กรุง เทพ ๑ ไป ถึง เมือง ปาจิน ฤๅ ตั้ง แต่ เมือง ปาจิน เข้า มา ถึง กรุง เทพ ๑ ฤๅ ตั้ง แต่ เมือง ปาจิน ถึง เมือง พระ ตะบอง ฤๅ ตั้ง แต่ เมือง พระ ตะบอง ถึง เมือง ปาจิน ฤๅ ตั้ง แต่ กรุง เทพ ๑ ถึง เมือง พระ ตะบอง ตั้ง แต่ เมือง พระ ตะบอง ถึง กรุง เทพ ๑ ที่ เดียว ตามเดิม ก็ ได้ ราคา คง เรียบ ที่ ออฟฟิศ จะ ต้อง บอก ไป ไม่ ว่า ตั้ง แต่ เมือง ไค ถึง เมือง ไค ราคา ค่า ละ เฟื้อง ๑ เวลา ที่ เปิด ออฟฟิศ ทุก แห่ง นั้น คง ตามเดิม ตั้ง แต่ เวลา เข้า โมง ๑ จน ถึง เข้า โมง ๔ ครึ่ง ตั้ง แต่ เวลา บ่าย ๓ โมง จนถึง บ่าย ๕ โมง เวลา นั้น แต่ คำ ไทโรเลข ซึ่งเป็น ข้าราชการตั้งบงช นั้น ต้อง

รับ ทุก เวลา ทั้ง ที่ ที่ ตึก ออฟฟิศ ปาก คลอง โข่ง ว่าง
ขอ ท่าน ทั้งหลาย จง ทราบ เทอญ

๑ ประกาศ แต่ ณ วัน พนม เดือน สิบ ขึ้น ๕ ค่ำ ปี มะแม
เบญจศก ๑๒๔๕ ที่ พิมพ์ โรง พิมพ์ สำหรับ พนักงาน
กรม ไปรษณีย์ แด โทรเลข กรุง เทพ ฯ

ข่าว นักโทษ ออกจาก ที่ ชัง

๑ ได้ ทราบ ความ ข่าว ว่า สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม
ทรงพระ มหา กรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ อ้าย เจิม ศรีธรรมราช
กับ อ้าย ฉะแถม พิณจักษุพันธ์ สอง คน ที่ ชัง ซึ่ง เป็น บุตร
อ้าย โหมต กระสาปณ์ โกลด ที่ รับ พระราช อาญา จำ อยู่
ใน ที่ ชัง ทั้ง สาม คน พอ ถูก นั้น โปรดเกล้า ให้ อ้าย สอง
คน ชัง น้อย พัน โทษ ออกจาก ที่ ชัง แต่ ณ วัน เดือน เก้า แรม
แปด ค่ำ ปี มะแม เบญจศก

ข่าว ลง พระราช อาญา

๑ ได้ ทราบ ข่าว ว่า อำแดง จิว มารดา หลวง พิทักษ์
อำแดง จิว เอา ดิน ไป ซ่อนเอาไว้ ใน พระบรมมหาราชวัง
ฝ่าย ใน ซึ่ง เป็น ที่ ห้าม ปราบ เจ้า พนักงาน จับ ได้นำ ข้อ
ความ ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระ กรุณา อำแดง จิว มีความ
ผิด ต้อง รับ พระราช อาญา เขียน หัก ๕๐ ที่ แต่ ข้าราชการ
การ ฝ่าย ใน หลายน คน มีความ ผิด ต้อง รับ พระราช อาญา
เขียน หัก ๓๐ ที่ แต่ จะ เป็น โทษ อย่างไร หา ทราบ ไม่

คำ ร้องทุกข์
คำ ตี เคียน

๑ พวก เจ๊ก จีน ไทย ที่ เขา ได้ ทราบ หนังสือ จดหมาย เหตุ
ของ ครู สมิต เขา ชวน กัน ว่า เหตุ ใน กรุง เทพ เหตุ ต่าง ๆ
ก็ มี มาก พวก จีน พ่อ ค้า เขา ชวน กัน ตี เคียน ว่า คน
ใน กรุง สยาม ผิด กัน กับ คน ต่าง ประเทศ คน ใน กรุง
สยาม ผู้ ตี มี ททรัพย์ มาก ขุนนาง เจ้า นาย มี แต่ เงิน
ชั่ง ไม่ มี เงิน ออก ท่าน ผู้ มี ททรัพย์ มาก ควร จะ สม
เคราะห์ แก่ คน จน จัก หา ข้อ ที่ ยก ส่วน ยก นา ปลุก
ตัก โรง บ้าน เรือน ตาม ริม แถว ถนน ให้ คน เข้า
ผล ประโยชน์ ก็ จะ มี มาก ขึ้น ซึ่ง ปลุก ตัก เรือน บ้าน
คน จน ก็ จะ ได้ อาศัย รับจ้าง ททรัพย์ นั้น ก็ จะ ได้
สาบ ไป เทมา ซึ่ง ขุนนาง เจ้า นาย มี ททรัพย์ มาก เก็บ
ททรัพย์ ไว้ ไม่ ขยับ ขยาย ออก ใช้ สอย คน จน คอย รับจ้าง
ไม่ มี ที่ จะ รับจ้าง พวก พ่อ ค้า ข้อ ขาย ก็ ผิด ตั้ง นับ
วัน ททรัพย์ นั้น ก็ จะ น้อย ลง เป็น เหตุ เพราะ เจ้า นาย
ขุนนาง เก็บเงินเสียหมด ผู้ มี เงิน ก็ ไม่ ได้ เก็บ กุด ต่อ
คน จน

๑ วิสัย ผู้ ตี อัน มี บัญญา ผู้ มี ททรัพย์ คง คิด อ่าน
หา ทำ ทาง ที่ จะ ให้ เงิน เกิน ใช้ นั้น ออก ทวี ขึ้น เมื่อ
คน ใน บ้าน เมือง เป็น คน ชื้อ มาก ขึ้น มอญ ฐานะ ไม่ เสีย
การ เป็น แน่

คลอง วัด สำเพง

๑ คลอง วัด สำเพง ตาม บันดา พวก จีน จอด เรือ ใน
คลอง วัด ต้อง เสีย ค่าเช่า ความ เรือง นี้ คน รั ทั้ง บ้าน
ทั้ง เมือง ทุก วัน นี้ คลอง วัด สำเพง ราษฎร เข้า ออก มี
ความ ถ้ามามาก เป็น เหตุ เพราะ พวก จีน เอา เรือ ผีอก
เอา เรือ มั่น เข้า ไป จอด ราษฎร จึง เข้า ออก ยาก
ขอ ให้ ครู สมิต ให้ ลง ใน จดหมาย เหตุ ทั้ง สอง เรือง
ครู สมิต เก็บ เอา เหตุ ใน กรุง เทพ มา ออก คน ชอบ
ใจ ชื้อ ชอบ ใจ ตู ชอบ ใจ ฟัง ซึ่ง ผู้ใด รู้ เหตุ ต่าง ๆ
เขา จะ ได้ เก็บ เหตุ ส่งไป ยัง ครู สมิต

คน ร้อง แสดง ความ ทุกข์

นาย โปติศ ชุมเหง คน ต่าง ประเทศ

๑ ข้าพเจ้า คน ต่าง ประเทศ ผู้ รับ หนังสือ พิมพ์ จด
หมาย เหตุ ใน บางกอก ที่ มี ชื่อ ว่า สยาม ไสย นั้น ขอ
แจ้ง ความ ให้ พวก ข้าพเจ้า ที่ มา ฟัง พระบรม โพธิ์สม
ภาร อาศัยรย ทำ มา หา กิน อยู่ ใน แผ่นดิน สยาม ทราบ
ทั่ว กัน แต่ ให้ ชาว สยาม ทราบ ด้วย ธรรมเนียม
สยาม แต่ เดิม นั้น ไม่ มี โปติศ รักษา ถนน ฟัง มี ขึ้น
ใน แผ่นดิน พระบาท สมเด็จพระจอมเกล้า เจ้า อยู่ หัว
ทรง พระ มหา กรุณา โปรดเกล้า ฯ กับ ชาว ต่าง ประ
เทศ แต่ ชาว สยาม เพื่อ จะ ให้ อยู่ เย็น เป็น คู่ชก ทั่ว
หน้า กัน จึง โปรด ให้ มี โปติศ ขึ้น เป็น เดิม ครั้ง
นั้น โปรด ให้ กัปตัน เอม จิต จ้าง พวก แหก มา เป็น
โปติศ รักษา ถนน สำเพง แห่ง เดียว การ ก็ เป็น เรียบ
ร้อย มา ครั้น ถึง แผ่นดิน บัดนี้ บัดนี้ ก็ โปรดเกล้า ฯ
ให้ กรม ทหาร เป็น โปติศ รักษา ถนน น้อย ใหญ่ ใน
พระนคร นอก พระนคร ทั่ว ทุก ถนน เป็น การ ดี การ
งาม แก่ บ้าน เมือง สยาม แต่ เป็น พระ เกียรติยศ ใหญ่
ยิ่ง กับ สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม ทั้งสอง พระองค์ ที่
ล่วง แล้ว แต่ บัดนี้ บัดนี้ ด้วย คราว ก่อน นั้น พระยา
ราชรอง เมือง ได้ ว่า การ โปติศ การ เป็น ไป โดย เรียบ
ร้อย มา ชำ นาน คราว นั้น โปรด ให้ มี โปติศ รักษา
ริม คลอง บางกอก ใหญ่ ทั้ง แต่ ปาก คลอง ตลอด ไป
ถึง บางบอน คราว นั้น หลวง นาย เฑษ ผู้ บังคับ การ
โปติศ ก็ เรียบ ร้อย มา ชำ นาน ครั้น ถึง เมื่อ คราว
เกิด ปล้น ขึ้น ปาก คลอง บาง ลำภู เป็น ต้น เหตุ ใหญ่
สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม จึง โปรด ให้ มี โปติศ รักษา
ทาง แม่ น้ำ ใหญ่ สอง พวก พวก ช้าง เหนือ พระนคร
นั้น พระยา นรรัตน์ ราชมานิต เป็น ผู้ บังคับ การ โปติศ
ช้าง ฝ่าย ได้ พระนคร นั้น พระเจ้า น้อย ยา เรอ กรม หมื่น
เทอดวงษ์ ะโรประการ เป็น อธิบดี ใน พวก โปติศ ช้าง ได้
พวก โปติศ ทั้งสอง ฝ่าย ก็ได้ รักษา การ โดย เรียบ
ร้อย มา ชำ นาน คราว นั้น พวก โปติศ ใน คลอง บาง
กอก ใหญ่ ที่ อยู่ ใน บังคับ หลวง นาย เฑษ นั้น ประพฤติ

การ ผิด กฎหมาย ที่ พัน ชุมเหง ราษฎร ได้ ความ เดือด
ร้อน เพราะ ทวง นายเทศ ผู้ บังคับ การ ไป อยู่ เมือง
อังกฤษ ไม่มี ใคร ดู แด ไปติศ ไปติศ จึง เสีย ไป ครั้ง
นั้น สมเด็จ พระเจ้า กรุง สยาม โปรด ให้ พระยาพิพิต
โกไทย เป็น ผู้ บังคับ การ ไปติศ คตอง บางกอก ไหญ่
ต่อ ไป การ ก็ เรียบ ร้อย มา ขำ นาน ไม่มี เหตุ การ
ขึ้น เพราะ ท่าน เอา ใจ ใส่ ราชการ แขง แรง ครั้น ผนวัน
จันทร์ เดือน สิบ ขึ้น สิบเอ็ด ค่ำ เวลา เช้า ชาว ต่าง ประ
เทศ หลาย คน ได้ เดิน ไป ซื่อ ของ ใน ตลาด นำ วัด
สำปัดม ได้ เห็น นาย ไปติศ ถนถ ลำเพง แต่ง ตัว ใส่
เสื้อดำ มี เลือ ยัน ที่ แขน ข้าย มี บั้ง แดง สอง บั้ง ใส่
หมวก แดง มี สาย แดง เงิน รัต มี ตรา พระเกี้ยว เงิน
ติด ที่ นำ หมวก นาย ไปติศ คน นั้น ชี ม้า เดิน บุก มา
ใน ตลาด ที่ คน เดิน ไป มา เป็น อัน มาก เป็น ทาง คับ
แคบ ไม่ ควร ที่ นาย ไปติศ ผู้ นั้น จะ ชี ม้า บุก คน มา
ใน ถนน ที่ แคบ หา ใช้ ถนน สำหรับ ชี ม้า ไม่ นาย
ไปติศ ผู้ นั้น ชี ม้า มา โตน เอา จีน ที่ เดิน ใน ถนน นั้น
จีน นั้น ที่ ถูก ม้า โตน ก็ เชะ ชวน ไป มี ความ โกรธ
จึง ทุ่ม เลียง ว่า กล่าว หลาย คำ นาย ไปติศ ที่ ชี ม้า
นั้น กลับ เอา ไม้ คี่ เอา จีน คน นั้น ฟก ขำ หลาย แห่ง
พวก ชาว ตลาด ทั้งหลาย เห็น มี ความ สงสาร จีน ที่
ต้อง ถูก นาย ไปติศ ชุมเหง ฝ่าย พวก ขำพเจ้า มี ความ
สลด ใจ พดอย สงสาร คน จน ที่ มี อำนาจ น้อย ถูก
ชุมเหง ผู้ มี อำนาจ ไหญ่ ซึ่ง เป็น นาย ไปติศ เจ้า พันัก
งาน รักษา การ ตาม ถนน เพื่อ จะ ให้ ราษฎร มี ความ
เย็น กลับ มา เป็น ความ ร้อน ไป เช่น นี้ ทุก ๆ ประเทศ
ไม่ เห็น มี นาย ไปติศ เช่น นี้ เลย ถึง ใน กรุง สยาม นี้
ก็ มี ไปติศ หลาย จำพวก ทั้ง นำ แด ทั้ง บุก ก็ ไม่ เคย
ได้ เห็น แด ได้ ยิน ที่ นาย ไปติศ จะ ชุมเหง ราษฎร
เหมือน เช่น นาย ไปติศ บุก ถนน ลำเพง ชุมเหง ราษฎร
ครั้งนี้ พวก เรา ชาว ต่าง ประเทศ ซึ่ง อยู่ ใน กรุง สยาม
จะ ไป มา ทาง ถนน ใน กรุง นอก กรุง จึง ระวัง ตัว ให้
มาก ที่ จะ ต้อง ถูก พวก ไปติศ ชุมเหง แต่ ก่อน นั้น
ระวัง อย่าง เดียว แต่ จะ ต้อง ถูก พวก คน พลาด ชุมเหง
จะได้ ขอ ให้ ไปติศ ช่วย ระวัง ความ ร้อน ให้ เป็น เย็น
เดียว นี้ พวก ไปติศ ก็ ประพดัก เป็น การ ร้อน ไป ด้วย
พวก เรา ต้อง จำ เป็น ระวัง สอง อย่าง อย่าง ได้ ใจ
กับ ไปติศ เลย เดือน สติ พวก เรา ต่าง ประเทศ แต่
พวก ชาว สยาม ไม่ ต้อง เดือน เพราะ เขา พวก เดียว ถัน
เขาเอง จะ ไม่ ชุมเหง กัน เพราะ เขา รู้จัก หน้า รู้จัก ชื่อ กัน
แต่ พวก ฝรั่งเศส แรก เด็ก ซึ่ง เป็น ชาว ต่าง ประเทศ ต้อง ระวัง
ตัว ให้ มาก อย่าง ประมาท

แผ่นดิน เคียง เกาะ ยาวา กระทำ ให้ ผู้ คน ต้ม ตาย เป็น
อัน มาก แด เจ้า ของ ทรพัย สมบัติ สูญ เสีย ไป เป็น
อัน มาก ด้วย เมือง ต่าง ๆ ที่ พัง มี คราว กันตวน อด
อาหาร แด สัตว์ ตาย เป็น อัน มาก ด้วย โรค บัจุบัน
เมือง เหล่า นั้น อัน ต้อง ยาก สอง คราว ติด กัน ครั้ง นี้
ถึง ที่ ขัด ขวาง ยับ เย็น อด ขยาก เหลือ ทน แล้ว

- พวก จีน พวก แยก ชาว ยุโรป แด พวก อื่น หลาย
พัน คน นักหนา เสีย ทรัพย์สิน หมด ดั้น ไม่มี เรือ น โรง
ที่ รัก อาไศรย จน เต็ม ทน อด ขยาก ไม่มี อัน จะ
เลี้ยง ชีวิต คน เป็น อัน มาก เจบ เตม ที่ แด้ว เสีย
เป็น คน พิการ จน ตอดอด ชีวิต
- พวก คอเวินแมนต์ เกาะ ยาวา ด้วย ใจ เมตตา สงสาร
แด ความ อดลำห้ เพียร อัน นำ ชุม สรรเสริญ รับ ชุระ
ช่วย แก่ ขัด ของ คน ขัด เต็ม กำถัง จน ดั้น เริง ถึง พวก
ข้าราชการ เอา ชุระ แขง แรง ครั้ง นี้ แด้ว ยังมี ทำ ทาง
เป็น อัน มาก ที่ คน อัน ไม่ ได้ เกี่ยว ข้อง ใน ราชการ
จะ ช่วย ด้วย จึง มี คน ใจ เมตตา เข้ากัน เป็น พวก กอมมิตี
ที่ เมือง มะเตเวีย จะ ช่วย คน ขัด เหล่า นั้น คน กอมมิตี
นี้ เป็น คน สำคัญ ทุก ชาติ ทุก ภาษา ใน เมือง นั้น ที่
เต็ม ใจ รับ ชุระ ตำบาก แยก จำหน่าย ให้ แก่ คน ขัด
นั้น ตาม ควร ผัด ทาน ต่าง ๆ ซึ่ง คน ที่ มี ใจ เมตตา จะ
สงให้ แยก จำหน่าย นั้น
- เมือง อื่น ต่าง ๆ ของ พวก เนเธอร์แลนด์ นั้น สง
ผด ทาน อยู่ เสมอ ทุก วัน พวก ชาว เมือง สิงขโปร
เกาะ หมาก แด ประเทศ เคียง ๆ นั้น ก็ สง อยู่ เสมอ คอ
เวินแมนต์ สิงขโปร ได้ ออก หน้า เป็น แบบ งาม ให้ ทาน
ถึง สอง หมั้น ห้า พัน เหรียญ นก ผด ทาน อย่าง งาม
นี้ รับ แล้ว ด้วย ความ กะตัญ เป็น อัน มาก
- ก็ เป็น ที่ ใจ ใจ ว่า กรุง เทพ พระ มหา นคร อัน
มี การ ค้ำ ขาย กับ เกาะ ยาวา เป็น อัน มาก จะ ไม่ ตก
ขำ ใน การ รุ้น นี้ แด ขำพเจ้า ใจ ใจ แน่ ว่า คน ใน ประ
เทศ สยาม ทั้ง ชาว ใน ชาว นอก จะ คอย แด ข้อง
จึง จะ ดำแดง ให้ เห็น ว่า เขา ก็ มี ใจ เมตตา สงสาร
เจตนา เพื่อน มนุษย์ อัน ทน ตำบาก อยู่ คง ให้ ผด ทาน
ตาม มี ความ เกิด ช่วย แก่ ขัด นั้น ด้วย
- เพราะ เช่น นี้ ขำพเจ้า จึง ได้ เห็น ที่ แดง ความ
นี้ ให้ ทัว ๆ กัน ว่า ขำพเจ้า เต็ม ใจ จะ รับ ผด ทาน
ฤฯ สำคัญ อย่าง อื่น อัน เป็น ที่ สดแดง ความ สงสาร
แด จะ สง สอง เหล่า นั้น ให้ ถึง พวก กอมมิตี ที่ เมือง
มะเตเวีย ทุก สิ่ง ซึ่ง ทำน ทั้งปวง จะ ผาก ให้ สง ไป ดั้น
จง รับ ด้วย ความ กะตัญ แด จะ บอก ให้ สดแดง ที่ ใน
หนังสือ กฎหมาย เหตุ ของ ตระกูล ที่ อยู่ ใน กรุง
สยาม เช่น เสมอ ซึ่ง จะ ช่วย ใน การ ระวัง จะ ช่วย ให้
การ ช่วย เร่ง ๆ นั้น อัน เป็น การ ช่วย

● ขอบ ความ ทุก ๆ คน
● การ รุ้น ที่ พัง ขำ มี ชัน เพราะ ไฟ พดง ขึ้น

การ ช่วย เร่ง ๆ นั้น อัน เป็น การ ช่วย

เสมอ ต่อมา ข้าพเจ้า ปี แอ็ค แฮเมต กงซัด เยนวิธ เน เรอแกนค์ ขอแจ้ง ความ มา ณวัน เสาร์ เดือน สิบ ขึ้น สิบ สี่ ค่ำ อุดคักราช ๑๒๕๕ ปี มะแม เบญจศก

บอก การ ช่วย แก่ ความ ลำบาก

๑ พระบาท สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม ได้ ทรง พระ มหา กรุณา โปรด พระราช ทาน เงิน ร้อย ชั่ง สำหรับ ช่วย แก่ ความ ลำบาก ของ คน ที่ ต้อง ถูก ร้าย ที่ เกาะ ยาวา แล เกาะ อื่น เคียง นั้น

๒ สมเด็จพระนางกวีน ประเทศ สยาม ได้ ทรง พระ มหา กรุณา โปรด พระราช ทาน เงิน ห้าสิบ ชั่ง สำหรับ ช่วย แก่ ชีต ของ พวก ต้อง ความ ร้าย นั้น เหมือน กัน

สาย โทรเลข ใน ประเทศ สยาม

๑ บัด นี้ ใน พระราช อาณาเขต ประเทศ สยาม มีความ เจริญ แก่ ชาว สยาม หลาย อย่าง สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม มี พระไทย ยินดี ใน อนา ประชา ราชฎร แล บ้าน เมือง เปน อัน ยิ่ง นำ ชม สรรเสริญ เปน อัน มาก ควร ที่ ชาว บ้าน ชาว เมือง ทั่ว ตลอด พระราช อาณา เขตจะ มี ใจ ยินดี พร้อม กัน ประพฤติ การ ทุก อย่าง ด้วย ชื่อ สุจริต ให้ เปน อัน ปรากฏ ทั้ง รู้จัก เหน แล ชอบ พระเดช พระคุณ คง ตั้ง ใจ ช่วย บัอง กัน รักษา อุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้า ประเทศ สยาม บัดยบนี้ นี้ จน ดั้น เจริญ ไม่ คิด เสีย ตาย ทรมาน สมบัติ แล ใน ราชการ แผ่นดิน บ้าน เมือง ไม่ เหน แก่ เหน็จ เหนือย ไม่ คิด เสีย ตาย ชีวิตร แต่ คิด อำน ประพฤติ การ ให้ สำเร็จ ตั้ง พระราช ประสงค์ ทุก อย่าง

๒ มิ ได้ มี สัตว์ ช่าคัก มา ย่า ยี่ เบียด เบียด บ้าน เมือง แล ราชฎร ได้ มีความ สุข สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม บัดยบนี้ นี้ มี พระไทย ประพฤติ การ ต่อ ประเทศ โต ใหญ่ พาหระ มาก จน มีความ ชอบ เปน อัน มาก มิ ได้ มี เหตุ ชัด ชวาง ใน ประเทศ อื่น ๆ เลย มี แต่ ทาง พระราช ไมตรี สนิท กัน ประเทศ เหล่า นั้น มิ ได้ มา เบียด เบียด เลย

๓ มิ ทาง พระราช ไมตรี สนิท สนม กับ ประเทศ เหล่า นั้น ทุก ๆ ประเทศ ได้ ทำนุ บำรุง การ ค้า ขาย ได้ ชุก คลอง ทำ ถนน หลาย ตำบล หลาย แห่ง เปิด ทำ ทาง ที่ ทำแต่ ทำ มา หา กิน แก่ ราชฎร เปน อัน มาก คน ทำ ส่วน ไร มา แล ค้า ขาย คน อื่น มี วิชชา ทำ กิน เกิด ขึ้น ก็ มี ทาง ทาง ทั้ง บก ทั้ง เรือ จะ เอา ของ นั้น มา ยัง กรุง เทพ ที่ ผู้ คน แล ถูก ค้า พาณิช ชุก ชุม นก ชาย ของ ได้ ทั้ง หมก ราคา แพง ๆ ด้วย คน จน คน มี วิชชา มีความ เพียร มี การ ทำ มา หา กิน คลอง คน ที่ มิ ไร่ นกแดง แต่ รู้จัก ทำ รู้จัก รักษา ทำให้ เงิน ของ หัก ออก มาก ออก ไป ด้วย ทาง สุจริต ก็ เปน

คน มี เงิน มี ทพย สมบัติ มาก ขึ้น ทุก ปี ทาง บก นั้น พวก มี ม้า มี รถ ได้ ก่า จ้าง ม้า ค้าจ้าง รถ เปน ทาง หา กิน ได้ เปน อัน มาก แต่ บัด นี้ มี คัก ไปร สนิย คัก ใหญ่ มี ตัว ตรา ราคา ต่อง ๆ มี ไปร สนิย บัทร ไปร สนิย บุษ รับ หนังสือ ดั่ง หนังสือ ตลอดจน กรุง ราคา ถูก ๆ ด้วย ไม่ ช้ำ ไม่ นาน คง จะ มี ทาง ส่ง หนังสือ ฝาก หนังสือ พิมพ์ ทั่ว ตลอด ประเทศ สยาม แล ทั่ว ตลอด พิภพ ด้วย ราคา ถูก ๆ ด้วย สม เด็จ พระเจ้า กรุง สยาม มิ ได้ อาศัย พระราช ทาน ทพย สมบัติ ได้ เปด็อง จำหน่าย เงิน เปน อัน มาก สร้าง สาย โทรเลข กรุง เทพ ต่อ สาย โทรเลข ฝรั่งเศส ถึง เมือง ไช้ฮอน บัด นี้ จะ ส่ง ช่าง รับ ช่าง แต่ กรุง เทพ ถึง ทุก ตำบล ที่ มี สาย โทรเลข ทั่ว ตลอด พิภพ ใน วัน เดียว พวก พ้อง ส่ง ช่าง รับ ช่าง ถึง กัน พ่อ ค้า พาณิช จะ ส่ง ช่าง รับ ช่าง ถึง กัน ข้า ราชการ ส่ง รับ ช่าง ถึง กัน ได้ เหมือน กัน การ ต่าง ๆ ซึ่ง ว่า มา แล้วย นั้น คง เปด็อง พระราช ทพย มาก นก กว่า จะ เปน ผล แก่ คอเวินแมนค์ สยาม—กว่า จะ คุ้ม ทน ที่ ออก นั้น คง จะ ช้ำ นก กรุง เทพ บัด นี้ เคม ไป ด้วย คัก คน ได้ เข้า อยู่ ชาย ของ คี มี ราคา มาก บ้าน เมือง มีความ สุข ความ เจริญ ยิ่ง งาม ขึ้น ทุก วัน ก็ เปน ดัง นี้ เพราะ พระบาท สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม เจ้า อยู่ หัว มี พระไทย มนะเพียร กระทำ การ เหน แก่ แผ่นดิน บ้าน เมือง แล อนา ประชา ราชฎร ด้วย ความ รัก ชื่อ สุจริต เพราะ เหตุ เช่น นี้ ควร ที่ คน ทุกชาติ ทุก ภาษา ใน ประเทศ สยาม จะ อ่อน ออม ขอ พระ ผู้ เปน เจ้า ประเสริฐ ดี เกิน ผู้ อื่น ทั่ว กัน ดั้น ทรง พระ มหา กรุณา โปรด ให้ พระชนมายุ ของ พระบาท สมเด็จพระเจ้า กรุง สยาม เจริญ กาล ช้า นาน ให้ เปน ผล ประโยชน์ แก่ แผ่นดิน บ้าน เมือง แล อนา ประชา ราชฎร ยิ่ง ๆ ขึ้น ไป ตลอด พระชนมายุ นั้น ด้วย

ความ ควร จะ จำ

๑ เมื่อ ท่าน ทั้งหลาย ต่าง ๆ แต่ง ความ ให้ ลง ใน สยาม ไสย ถ้า เจ้า ของ จดหมาย เหตุ เหน ว่า ความ นั้น จะ เปน ผล เปน ความ ดี แต่ ควร จะ รู้ ก็ จะ ลง พิมพ์ ให้ บ้าง แต่ เมื่อ ลง พิมพ์ นั้น มิ ไร่ ว่า เจ้า ของ หนังสือ พิมพ์ จะ เปน ใจ เดียว ฤา เหน อย่าง เดียว กัน กับ ผู้ บอก ความ นั้น คิด ชอบ ดี จริง เท็จ อยู่ แก่ ผู้ แต่ง เรือง นั้น แล มา ขอให้ ลง พิมพ์ ให้

๒ พวก ไปดิส อื่น ทำ การ ด้วย ชื่อ สุจริต มิ คุณ แก่ คน ทั้งปวง ใน การ ดี ของ เขา ควร ที่ คน ทั้ง เมือง จะ ช่วย เขา ให้ คน พาด คน ร้าย เขต ความ ชั่ว จน คน พาด ทน ไม่ ได้ อยู่ ไม่ ได้ ด้วย คน ทำมา หา กิน ด้วย ชีต ควร เปน การ สุระใหญ่ ของ พวก ไปดิส จะ กัน

รักษา คน ดี คน เวียม ร้อย แด จับ ผู้ ร้าย ไป ส่ง แก่
เจ้า พนักงาน ของ เขา เมื่อ มี เหตุ จริง ควร จะ จับ นั้น
ศรี แสง ดวงอาทิตย์

๑ ใน สอง วิก ที่ ส่ง ไป แด นี้ แสง อาทิตย์ ออก
ศรี เขียว แด น้ำ ฝน ที่ ตก นั้น ก็ ออก ศรี แด หลาย
วัน ที่ จะ เป็น เพราะ ณะของ ใน อากาศ ณะของ นั้น
จะ เป็น ผง ฐิ เทา ปลิว แด ภูเขา ไฟ แดก ออก เคียง เกาะ
ยาวา นั้น ฤา ไม่ จะ ต้อง คอย พัง ความคิด เห็น ของ นัก
ปราช ในการ เช่น นี้ ก่อน ๗

ศพ ถอย น้ำ

๑ ฌวัน อาทิตย์ เดือน สิบ ขึ้น แปร คำ ศพ จีน คน
หนึ่ง ถอย น้ำ อยู่ ได้ โรง ฐิ ไฟ ห้าง วินตชอ เวตเตก
แอนด โก ลง ไป น้อย หนึ่ง ๗

ข่าว ประหาร ชีวิต

๑ ใน สอง วิก ที่ ส่ง ไป แด นี้ มี ข่าว เลื่อง ฤา กัน
ว่า ได้ ประหาร ชีวิต คน นักโทษ ผิด กฎหมาย แผ่นดิน
บ้าน เมือง เป็น สอง ราย ที่ วิก พลับพลา ไชย แห่ง หนึ่ง
บาง ปะศอก แห่ง หนึ่ง ๗

๑ ข่าว โจรเทศ นอก ๗

คำ แดก เงิน ที่ เมือง สิงขโปร
ฌวัน ศุกร เดือน สิบ ขึ้น เจ็ด คำ

เงิน แบนทัก ลันตัน ฐิ เดือน ๓ ฐิถึง ๘ เปนช กับ ที่ แปร
แห่ง เปนช หนึ่ง สาม หน

เงิน ไปรเวศ สาม เดือน ๓ ฐิถึง ๘ เปนช กับ สาม ส่วน ใน ฐิ
ส่วน แห่ง เปนช หนึ่ง

คำ ชอวริน ทองคำ ถึง ๕ หรีน ๖๕ เซนต

ประเทศ ฝรั่งเศส

๑ กรุง ดันตัน วัน ศุกร เดือน เก้า แรม หก คำ หนึ่งชื่อ
จดหมาย เหตุ ที่ เมือง ปารีศ ลง เรื่อง คอบ เคียง ความ
ต่อ ว่า พวก ฝรั่งเศส ใน หนึ่งชื่อ จดหมาย เหตุ คือ นอก
เยระแมน กระเซด หนึ่งชื่อ จดหมาย เหตุ ฝรั่งเศส ว่า ความ
ต่อ ว่า เปลา ๆ เมื่อ ไม่ มี เหตุ จะ ให้ พวก เยระแมน
จัด เคียง ใจ เดย ๗

ฝรั่งเศส

๑ กรุง ดันตัน วัน เสาร์ เดือน เก้า แรม เจ็ด คำ กอนต์
แชมบอค ถึง แก่ แกรม แด ๗

เกาะ มะตะแคซคาร

๑ อคมิรัต กำมัน รม ฝรั่งเศส ได้ จัด ให้ พวก กง
ชุด ว่า การ ตาม เคย ที่ เมือง มะตะแคซ

ปาเตียแมนต์ ให้ เลิก ไป พดาง

๑ กรุง ดันตัน วัน อาทิตย์ เดือน เก้า แรม แปร คำ
๑ ฐิถึง ๘ เปนช กับ สาม ส่วน ใน ฐิ ส่วน แห่ง เปนช หนึ่ง
๑ คำ ชอวริน ทองคำ ถึง ๕ หรีน ๖๕ เซนต

ความ หมายถึง ให้ คุณ รักษา ประเทศ อียิปต ไป พดาง
การ หา ฤา กับ ฝรั่งเศส ด้วย การ ที่ เมือง มะตะแคซ ที่
จะ เสรี ฤา กับ ด้วย ดี แต่ การ ใน ประเทศ ซูดแดนต์ แด
ประเทศ มะแรนเซเวต ยัง ไม่ เปน ที่ ชอบ ใจ การ ที่ เกาะ
ไฮระแดนต์ ฐิ ขึ้น มาก เงิน เข้า ที่ หมายถึง จะ ได้ ได้
ครบ แด ฤา ไร นา ส่วน ใน บ้าน เมือง อังกริช จำเวญ
ฐิ การ คำ ขาย ใน บ้าน เมือง อังกริช ก็ มัน คง แน่น
หนา ดี ด้วย ๗

เกาะ มะตะแคซคาร

๑ กรุง ดันตัน วัน จันทร์ เดือน เก้า แรม เก้า คำ พวก
กอง รม ฝรั่งเศส ชำระ ความ มีศเคอ ซอ ซึ่ง เปน ครู สอน
ศาสนา ที่ เมือง มะตะแคซ ปล่อย ศิว แด ว่า ไม่ มี ความ
ผิด ๗

ข่าว โจรเทศ แด เกาะ มะตะแคซ

๑ กรุง มะตะแคซ วัน อังคาร เดือน เก้า แรม สิบ คำ
เวลา เทียง ส่งบ เวียม แด อีก ทัว กัน ตลอด อากาศ
สว่าง ใสอ อากาศ เย็น ลง วาน นี้ สิบศิวรี เมื่อ เย็น
ออก หนาว เรือน ไม้ ไม้ ตาม ขาย ทะเล พัง ลง
ด้วย กาลัง คด้น น้ำ ขึ้น คด้น น้ ก็ ไม่ ฐิสูง นัก คราว
มีค นั้น นก ก็ นอน ใก่ ฐิ แขง แรง เคียง ดัง ภาอ ฐิ
เท่า จะ หมด ไป ปลตา มัว เมา ชาว เกาะ จับ ด้วย ดี ใจ
ฐิ เท่า บัง คดุม เมือง เคียง นี้ ทำ ให้ ถนน ฐิ แปรก
แต่ เปน เจา ตลอด เวลา นั้น ฐิ เท่า ลง เปน ฝอย ๆ ดัง
เคียง ฝน คราว ไฟ แดก ออก มา จาก พัน ดิน พ้า ำน
กล้า แต่ แผ่นดิน มิ ได้ หวั่น ไหว ชาว พัง มา จาก
เมือง อันเยีย ว่า สาย โจรเทศ ได้ ทำ ฐิ ตาม เดิม
ภูเขา ระวุน ไกด จาก เมือง แบนยวงยี่ ประมาณ แปร
สิบ เคียง กาลัง ใหม่ อยู่ มี ควัน โปตง สูง ใหญ่ ขึ้น
จาก ภูเขา นั้น ดัง แต่ วาน นี้ ๗

๑ ท่าน ผู้ เปน พนักงาน ตรวจ ฐิ สาย โจรเทศ ของ
คอบเวินแมนต์ เกาะ ยาวา บอก ความ ว่า วาน นี้ เข้า เมื่อ
กาลัง จะ แก่ สาย โจรเทศ ใน ระหว่าง ระยะ เมือง ชีริง
แด เมือง อันเยีย ก็ เห็น คด้น ทะเล สูง เข้า มา ด้วย เคียง
คัง คด้น จึง หนี เข้า คอบ ก็ ยัง ไม่ ทราบ ว่า เมือง
อันเยีย จะ เปน อย่างไร แต่ ฐิ ใน ใจ ว่า ฐิ เสีย
คัง แด ๗

ความ ร้าย ที่ เมือง ตรังคานู

๑ ไฟ ไหม้ ดัน ทั้ง เมือง แด คน ตาย เปน อัน มาก
ด้วย ๗

๑ นกกา เรือ ตรังคานู ถ้า หนึ่ง มา ถึง เมือง สิงขโปร
วัน ประหคัมตี เดือน เก้า แรม สิบสอง คำ เวลา ปาย เรือ
นั้น มา จาก เมือง ตรังคานู แจ้ง ความ ว่า เกิด เพลิง
ไหม้ ใหญ่ ที่ เมือง นั้น ฌวัน อาทิตย์ เดือน เก้า ขึ้น เก้า
คำ บ้าน เรือน คัก ทั้ง เมือง ฐิ ด้วย เพลิง ทั้ง คัก

ท่าน เจ้า เมือง ทั้ง เสา ขง ทั้ง คึก แจ็ค แปด หลั่ง ของ
 ลูก คำ จีน ชาว เมือง สิงคโปร์ คน ภา กัน แดก คั้น
 วุ่น วาย ใหญ่ คน เหล่า นั้น ทน ลำบาก เหลือ เกิน
 ไม่มี ที่ อาศัย อยุ่ ทั้ง อด เสบียง หจหาร ด้วย ชาว
 ลุด ที่ หลั่ง นั้น ว่า ลีบ แจ็ค คน ผู้ ชาย ผู้ หญิง เด็ก สดุด
 หาย แล้ว ที่ จะ ตาย เพราะ เพลิง ไหม้ เมื่อ เรือ ดำ นั้น
 ออก จาก เมือง ตระวิงคานู ยัง ชาติ ขณะ ไม่ ได้ ว่า รา
 คา ของ สดุด เพลิง นั้น มาก น้อย ลัก ทำ ใจ แต่ เหน
 ว่า ยัง เหลือ แต่ โรง เล็ก ลัก สอง สาม โรง เพลิง ร้าย
 ไม่ ได้ กิน รากา ของ สดุด นั้น คง เบน อัน มาก ๗
 เพลิง โพล่ง ขึ้น จาก ดิน ที่ เมือง

กระกะโตอะ

๑. นะกตา คน นั้น ก็ แจ้ง ความ ว่า เมื่อ เรือ อยุ่ โกด
 เกาะ บูโตติมา ณวัน จันทร์ เช้า เดือน เก้า แรม สิบสาม คำ
 เรือ ก่าดัง แถ่น ไบ อยุ่ อากาศ ล่วง ใสว วม อ่อน
 เรือย ๆ ทะเล ที่ นั้น วุ่น วาย นึก เรือ เต็ม ขึ้น เต็ม ลง
 ความ คลื่น คง อยุ่ ใน พะยุ กถ่า ร้าย เพราะ ทะเล
 เบน เช่น นี้ แด ได้ ยิน เสียง คึง คึง จัง สำคัญ ว่า เขา
 ยิง ปืน กระบอก ใหญ่ โกด เคียง เมือง สิงคโปร์ นะกตา
 คน นั้น จึง แวะ เข้า มา ที่ เมือง สิงคโปร์ เมื่อ เสียง นั้น
 ดังบ ลง แล้ว แด เหน ว่า บ้าน เมือง ที่ เกาะ สิงคโปร์
 ตี ประกาศ อยุ่ จึง ได้ ถอน สมอ แถ่น ไบ ออก จาก เมือง
 สิงคโปร์ เดิน ทาง ทะเล ต่อ ไป ๗

ข่าว แต่ เมือง บะเตเวีย

๑. สิงคโปร์ วัน ประหัตต์ เดือน เก้า แรม สิบสอง คำ
 ได้ ข่าว เมื่อ เข้า นี้ ว่า เมื่อ คั้น นี้ มี เสียง คึง คึง น้า
 กถัว นึก แต่ เกาะ กระกะโตอะ เบน เกาะ ที่ ไฟ เคย โพล่ง
 ขึ้น จาก ภูเขา ใน ช่อง ทะเล คือ ชะแตรคช ออฟ ชันดา
 เสียง นั้น ได้ ยิน โกด ถึง เมือง โฆเออระกาอะ ชี ทำ ตก
 ถึง เมือง เจะริบอน แสง ไฟ แดบ ๆ เหน ชัด ที่ เมือง บะ
 เตเวีย เวลา เทียง บ้าน ชีริง อัน อยุ่ เคียง เมือง อันเยีย
 มืด คำ เหน ชัด จน เข้า หิน ก็ ตก บ้าน นั้น พัง ทะลาย
 ลอย น้า ทะเล ไป ล้น แล้ว ที่ เมือง บะเตเวีย จน เกือบ
 มืด ใน เวลา กถาง คั้น ได้ คับ ไฟ ภาด จะ ไป ถึง เมือง
 อันเยีย ไม่ ได้ กถัว เมือง นั้น เบน อันควาย เสีย แล้ว
 คะพาน หลาย อัน พัง เสีย แล้ว แม่ น้า ดัน ท่วม ฝั่ง
 ด้วย น้า ทะเล ดัน เข้า มา ช้าง กอน ที่ เมือง บะเตเวีย
 ออฟฟิศ ต่าง ๆ มืด แล้ว การ ทุก อย่าง เบน อัน เล็ก
 หยุค แล้ว ๗

ประเทศ ฝรั่งเศส

๑. กรุง ลันตัน วัน สดุด เดือน เก้า แรม สิบสอง คำ มี
 ผู้ มืด หนังสือ คอช ๗ ประที ว่า สอน ว่า ผู้ มืด
 ลุด พดุม ที่ สดุด ๗

ประเทศ ดอนกวัน

๑. พัน ห้า ร้อย คน สำหรับ จะ เพิ่ม เต็ม พด รบ จะ
 ออก จาก ประเทศ ฝรั่งเศส ๗
 ๑. กรุง ลันตัน วัน ประหัตต์ เดือน เก้า แรม สิบสอง
 คำ มี หนังสือ เซอกฤดา ลง ชื่อ ช้าง ท้าย ว่า พิธิม กอนค
 ปาร์ค ไป ถึง สมเด็จพระเจ้า ประเทศ ยุโรป ทุก องค์ ทั้ง
 ลัน แจ้ง ความ กอนค ตะ จามบอด ถึง แก่ กรวม แล้ว ๗

ประเทศ ออรัม

๑. กรุง ลันตัน วัน ศุกร เดือน เก้า แรม สิบสาม คำ
 คอเวินแมนค ฝรั่งเศส ได้ เหน คี รับ ตั้ง เหน ชอบ ใน
 หนังสือ สัมญา ที่ ทำ ไว้ แล้ว กับ ประเทศ ออรัม ๗

ข่าว ลุด แต่ เกาะ ยาวา

๑. รับ ที่ เกาะ ที่ เมือง สิงคโปร์ เวลา ท่ม หนึ่ง วัน
 ประหัตต์ เดือน เก้า แรม สิบสอง คำ ๗

๑. เมือง บะเตเวีย เวลา บ่าย หก โมง วัน พดุม เดือน
 เก้า แรม สิบสอง คำ ปล่อง ไฟ ลีบ ห้า ปล่อง แต่ ยอด
 เขา ปะรากู ขึ้น แล้ว ใน ระหว่าง ที่ กระกะโตอะ เคย อยุ่
 แด ชิบิชิ เกาะ เซินคิบัน แยก เบน ห้า เกาะ แล้ว เวลา
 คำ หก โมง ครึ่ง เซก แหวง ทั้ง ลัน ที่ เคย เรียก ว่า
 เรชเคนซี บันคัม เบน บ้า ชี ทำ ลัก ไม่มี หนุ่ย จะ
 กิน คง เบน ควาว กันคาน อด หยาก ชาติ เสบียง แน
 ชาว บ้าน อด อาหาร จน ลัน บัญญา ความ คิด แล้ว ๗

๑. บะเตเวีย วัน ศุกร เดือน เก้า แรม สิบสาม คำ ก้า
 ดัง เก็บ ศพ ผู้ ตาย อยุ่ ใน แหวง ตะนะระ ได้ ฝั่ง เจด
 ร้อย ลี ศพ แล้ว ใน บ้าน ชาย ทะเล คือ กระมัต ฝั่ง ๓๐๐
 ศพ แล้ว ศพ แจก เบน อัน มาก ใน แหวง ชีริง ฝั่ง ๕๐ ศพ
 แล้ว ๗

๑. ข่าว โทรเลข มา จาก กงซุด อังคริช ที่ เมือง บะเต
 เวีย ถึง ท่าน เจ้า เมือง สิงคโปร์ มี ตั้ง นี้ ๗

ถึง ท่าน เจ้า เมือง สิงคโปร์

๑. เพราะ การ ไฟ โพล่ง ขึ้น จาก แผ่นดิน นั้น น้า ที่ ใน
 ช่อง ทะเล คือ ชะแตรคช ลันตะ นั้น แด ทาง เข้า ช่อง
 ทะเล นั้น จ้าง ศึก ได้ เบน อัน ยก เบดียน เบน อื่น แล้ว
 เกาะ ทะเล บาง เกาะ สดุด จน หาย ไป แล้ว ที่ จะ มี ที่
 สูง ชัน บ้าง เมือง อันเยีย แด เรือน โคม ไฟ ลีบ หาย
 ไป แล้ว บาง ที่ เรือน โคม ไฟ ใน เขต เหล่า นั้น ก็ จะ
 เสีย บ้าง ก่าดัง ครัว เซอเว ไหม้ ขอ ท่าน เจ้า เดือน
 กับคัม นาย เรือ ซึ่ง จะ แถ่น ไบ เดิน ทาง นั้น ให้ ระวัง
 ให้ มก ๆ ด้วย เหนอย ลง ชื่อ แกมรอน กงซุด ๗

๑. บะเตเวีย วัน ศุกร เดือน เก้า แรม สิบสาม คำ เวลา
 บ่าย ห้า โมง ครึ่ง ไม่มี ข่าว แต่ ฝั่ง ทะเล เกาะ ชุมคธา
 กัมคัม คำมัน ไฟ คือ คอเวินนอ เบนริค ลุดคณ ผู้ อยุ่ ที่
 นั้น ภาว ไฟ โพล่ง ขึ้น มาก แจ้ง ความ ว่า เมือง คีออง
 นกของ อยุ่ หาย ไป แล้ว แล้วย คน กอน รบ น้า ๗

เยี่ย จะ บอก ชาว ร้าย ให้ รู้ ให้ รว้าง ทั่ว แต่ เมือง นั้น หนีหาย ไป แล้ว บน ภาค ท้า กำปั้น ต่ำ นั้น มี ชี ทำ หน้า เกือบ สกอก หนึ่ง บาง แห่ง ใน ช่อง ทะเล นั้น หิน ประมิระ ดอย น้ำ หนา กว่า ฉา หนึ่ง

๑ เวลา บ่าย หก โมง คน หนีหาย กว่า หนึ่ง หนึ่ง ที่ เมือง ยิวอิงฮิน เปน อัน แน่ แล้ว คน ที่ รู้ จัก ฝั่ง ช่อง ทะเล ทั้งสอง ข้าง เดี่ยวนี้ นั้น ขณะ ฉา คน หนีหาย เบ็ดเสร็จ กว่า สาม หนึ่ง คน ชาว ใน วัน นั้น เอง มา จาก คอเจินนอ เยนวิรัต เนเชอแดนค อินเคีย คำนับ มา ยัง ท่าน เจ้าเมือง ชะแตรก เซดเตดแมนค ที่ เมือง สิงฆาโปร ว่า ซึ่ง ท่าน รัย ชุระ จะ ช่วย นั้น ก็ ชอบ ใจ หนัก หนา ถ้า ชัด ขวาง ต้อง การ สิ่ง ไร คง บอก ความ ขอ ท่าน ช่วย เปน แน่ บัด นี้ ยัง มี ถ้าง พาทนะ ภาอ กับ การ เหตุ ร้าย นั้น ความ ร้าย นั้น มาก สัก เท่าไร ยัง ไม่ รู้ แน่ ใน ตำบล เซคร เดี่ยว กว่า หนึ่ง คน จน น้ำ ตาย หัว เมือง ๆ หนึ่ง กลับ เปน ป่า ไป แล้ว

● ประเทศ เยระแมนี แลออกเซเวเรีย

● กรุง ลันคิน วัน อาทิต เดือน สิบ ซัน คำ หนึ่ง ปริณชบิศ มาก แล กอนค กัลโนลี้ ได้ เยี่ยม เยียน กัน นาน หลาย ครั้ง ที่ เมือง ซาละซเมิก

● อียิปต์

● คน ที่ ล้ม ตาย ด้วย โรค ลง ราก ใน ประเทศ อียิปต์ แต่แรก เกิด โรค จน วัน นี้ ๒๒๕๐ คน ใน ราย นี้ นับ ทหาร อังคริช ๑๕๐ คน ที่ ตาย เพราะ โรค นั้น ด้วย

● ประเทศ ฝรั่งเศส

● กรุง ลันคิน เดือน สิบ ซัน คำ หนึ่ง ท่าน กอนค ตะ ปารีค ไม่ ยอม ไป ช่วย การ ฝั่ง ศพ ของ กอนค ตะ แซม บอด ฌวัน อังคาร เดือน สิบ ซัน สอง คำ นั้น นาง กอน เทซ ตะ แซมบอด กำลัง จะ ตัก สิ้น ตก ลง กัน ว่า ใคร เปน พี่น้อง ซิด กว่า กัน จะ ได้ เปน หัว นำ ใน พวก ที่ เปน ทุก จะ ได้ ความ ศพ นั้น

● ฝรั่งเศส

● กรุง ลันคิน วัน อังคาร เดือน สิบ ซัน สาม คำ การ ฆ่า ศพ ฝั่ง ศพ กอนค ตะ แซมบอด ได้ ทำ วาน นี้ เปน การ ใหญ่ สง่า เปน อัน มาก พวก เจ้า ออเลี่ยนซมิ ได้ ไป ช่วย การ

● ประเทศ ออกเซเวเรีย

● พวก ที่ เรียก ว่า อิมคิมชยา ทำ ให้ การ รุน วาย เกิด ขึ้น ใน เมือง โกรซเตีย ประกาศ กตหมาย พล รม จึง ได้ ฐึ แม่ กอง ทหาร ให้ ว่า การ ฆ่า เจ้า พนักงาน ที่ เรียก ว่า แบน นั้น

● ชาว นอก

● พระองค์ เจ้า ปกฤษฏาภรณ์ ราชทูต ประเทศสยาม กลับ

มา ยัง กรุง ลันคิน แล้ว ท่าน ทำ หนังสือ สัญญา กับ ประเทศ ซวิตเตน แด นอเว เดนมาก แด เบตเยอิม ด้วย เรื่อง สุรา เช่น เดียว กับ หนังสือ ที่ ทำ ได้ กับ ประเทศ อิง แตนค ด้วย เรื่อง สุรา

ราชทูต พม่า

● พวก ราชทูต พม่า ถึง กรุง ปารีค แล้ว มอนเซอ ซาติเมต ฌากร ผู้ว่า การ ต่าง ประเทศ ฝรั่งเศส รับ ราช ทูต พม่า แล้ว ฌวัน อาทิตย เดือน แปด แรม สิบสี่ คำ ที่ จะ คิด อ่าน ทำ หนังสือ เจริญ ทาง พระราชไมตรี กับ ประเทศ ยุโรป ต่าง ๆ เมื่อ การ เสร็จ ที่ กรุง ปารีค แล้ว ราชทูต พม่า จะ ไป ยัง กรุง ลันคิน ด้วย

ชาว ทาง ไทโรเดซ นอก คือ เข้า มา กรุง สยาม

๑ บัด นี้ มี ทาง ที่ จะ คิด อ่าน เอา ชาว ไทโรเดซ ตลอด พิภพ มา ยัง กรุง เทพ ทุก วัน ครั้น ได้ แล้ว เมื่อ ไร จะ ตี พิมพ์ ลง ใน ทัน ใด แจก จำหน่าย ให้ แก่ ท่าน ทั้งหลาย อัน อยากร จะ ได้ รัย แล จะ ส่ง ให้ แก่ ท่าน ผู้ ที่ มี ใจ รัย นั้น ตาม ทาง ไปรษณีย์ ทุก คราว ออก นั้น คำ ชาว ไทโรเดซ นั้น แล คำ หนังสือ พิมพ์ นั้น จะ แบ่ง เปน ส่วน เท่า กัน แล ท่าน ผู้ รัย นั้น จะ ต้อง ออก เงิน ไร่ ส่วน ของ ท่าน ไป พดาง เมื่อ เปน การ ปรกติ ลง กำหนด การ ได้ แน่ แล้ว จึง จะ กำหนด ราคา หนังสือ พิมพ์ นั้น ฌบบ ณะเท่า นั้น แล้ว ไม่ ต้อง เสีย ค่า อื่น นอกจาก คำ หนังสือ พิมพ์ ซึ่ง จะ กำหนด ได้ นั้น ถ้า ท่าน ทั้งหลาย อัน มีความ ยินดี อยากร จะ ได้ ชาว ไทโรเดซ เช่น นี้ ทุก คราว ที่ มี มา นั้น เชิญ เขียน หนังสือ มา ยัง ครู สมิท ที่ บาง คอแหลม จะ ได้ คิด อ่าน ทำ การ ให้ เปน อัน สำเร็จ ให้ เปน ผล แก่ ท่าน ทั้งปวง อัน อยากร ได้ ความ รู้ ถึง การ ตลอด พิภพ อัน ควร จะ รู้ ให้ ทัน การ ทัน ใจ ด้วย

ขอ แจ้ง ความ ให้ รู้ ทั้ง กัน

๑ ร้าน ไปรษณีย์ บาง คอแหลม ตั้ง อยู่ ปลาย ถนน ริม แม่น้ำ เจ้า พระยา ที่ บ้าน ครู สมิท ตัว ครู ไปร ษณีย์ ทุก อย่าง แล ไปรษณีย์ บัตร มี ชาย ที่ นั้น ด้วย ไปรษณีย์ บุรุษ มา รัย เอา หนังสือ ฝาก ไป วัน ตะสาม หน เวลา เข้า ประมาณ สอง โมง ครั้ง หนึ่ง เวลา เทียง ครั้ง หนึ่ง เวลา บ่าย ๕ โมง ครั้ง หนึ่ง ถ้า ท่าน ทั้งหลาย มี หนังสือ ที่ จะ ฝาก ไป ต้อง เอา หนังสือ นั้น มา ได้ ไว้ ใน หีบ ไปรษณีย์ ก่อน เวลา ที่ กำหนด มา แล้ว นั้น ก็ จะ ทัน การ แจ้ง ความ ฌวัน จันทร์ เดือน เก้า แรม เก้า คำ จุดศักราช ๑๒๕๕ ปี มะแม แญญจศก

บอก คำ ส่ง หนังสือ

๑ บัด นี้ กรม ไปรษณีย์ รัย ชุระ จะ ส่ง หนังสือ จก หมาย เหตุ จะ คิด เอา แต่ ฌบบ ณะ อัง ทานี ทั้งหลาย

อยาก จะ ให้ กรม ไปรษณีย์ ส่ง หนังสือ ที่ ท่าน รับ นั้น ไป ถึง บ้าน ก็ ได้ แต่ ท่าน เหล่า นี้ ต้อง มา เสีย เงิน ค่า หนังสือ จดหมาย เหตุ นี้ ละ ตาม มาท แต่ ค่า ไปรษณีย์ ฉบับ ละ ๒๖ ปี ละ ๒๐ ฉบับ รวม เป็น ปี ละ ตาม มาท สัก เพียง ๒ ๐๖๖ จึง จะ ส่ง ทาง นั้น ได้ ด้วย สดวก

● ทางไปรษณีย์ ๖๖

● มี ผู้ หนังสือ มา ร้อง ว่า ด้วย คน พาล แกล้ง เขียน หนังสือ โส ของ คน บิด ฝาก ไว้ เขา ตัว ตรา ไม่ ภา โย บิด แล ฝาก ไป ทาง ไปรษณีย์ รั้ง แก่ ชาว บ้าน ๆ ไม่ รู้ ตัว สู้ เสีย ค่า ประย ครั้น เบ็ด หนังสือ จึง รั คน พาล ชื่อ ไม่ ปรากฏ มา หลอก เล่น ถ้า ไม่ แก่ มิ ให้ มี การ เสีย ประย เช่น นี้ เป่า ๆ ไม่ ช้า ไม่ นาน ไม่ มี ใคร จะ รับ หนังสือ จาก ไปรษณีย์ ต่อ ไป ความ ดี ซึ่ง ใน หลวง ทรง พระ กรุณา โปรด ทำ ให้ เป็น ประโยชน์ ทัว กัน จะ เช่น อัน เสีย ไป ถ้า จะ แก่ การ เช่น นี้ ให้ งาม ชอบ จะ กัก หนังสือ ที่ บิด ตัว ตรา ไม่ ภา ที่ โรง ไปรษณีย์ อยู่ ที่ ปากคลอง โอง่าง ไร่ กอน ออยา เพื่อ ส่ง ถ้า ผู้ ฝาก นั้น เป็น คน ชื่อ สุจริต จริง คง ไป ขอ ให้ บิด ตัว ตรา ครอบ มิ ให้ เสีย การ ของ เขา ถ้า คน พาล จะ สู้ เสีย เงิน ครอบ แล้ว จะ แกล้ง ว่า ความ ไม่ ดี ไม่ จริง ใน หนังสือ ที่ มัน เขียน ฝาก นั้น ผู้ รับ นั้น จะ ได้ ทัว ไระ เล่น ว่า คน พาล เสีย เงิน เปลือง เวลา เปล่า เขียน ของ อัน เป็น นำ หัว ไระ เล่น ไป รั กัก หนังสือ เป็น ที่ แก่ ไระ ภาจ ใจ ด้วย ๖๖

● แจ้ง ความ ให้ รู้ ทัว กัน ๖๖

● ตึก ช่าง ชัก รูป โฟโตแครฟ ตั้ง อยู่ใน เมือง (เคียง ประตู ๕๖ ถนน ใหม่ ใน เขต รั้ว พระองค์ เจ้า จันทว ทัส จุฑาธาร) ๖๖

● มี ศเทศ ตระปถย เกนเนต ดอฟตซ์ มี ความ ยินดี ขอ แจ้ง ความ ให้ ท่าน ที่ เป็น ฝรั่ง เป็น ไทย เป็น จีน ทราบ ทัว กัน ว่า ช่าง ชัก ได้ จัด การ จะ รับ จ้าง ชัก รูป โฟโตแครฟ ใน ตึก ใหม่ นี้ ที่ ได้ จัด ไว้ สำหรับ การ เช่น นี้ แล้ว ที่ ตึก นั้น มี เรือน แก้ว แด ของ อัน อัน ไม่ เคย มี ใน กรุง เทพ ๆ ท่าน ทั้งหลาย อัน มี ธุระ ใน การ ราย นี้ เชิญ มา ทัก ที่ ตึก อัน ว่า มา แล้ว นี้ จะ ได้ ช่วย ให้ ดำเนิน ความ ปรารถนา โดย เร็ว ราคา นั้น ละ คิด เอา แต่ ภาจ สดวก การ นึก หมาย จะ ทำ ให้ แล้ว ตาม นึก การ ที่ ผู้ จ้าง จะ สั่ง คุม ทัว ให้ แล้ว โดย เร็ว ท่าน ทั้งหลาย ที่ จะ ให้ ไป ชัก รูป ที่ บ้าน เขา จะ คิด เอา ราคา แล้ว แต่ จะ ตก ลง กัน มี ศเทศ ตระปถย เกนเนต ดอฟตซ์ ช่าง ชัก รูป แจ้ง ความ มา ณ วัน ศุกร เดือน สี่ แรม เจ็ด ภาจ จุฑกักราช ๑๒๘๘ ปี มะแม เบญจศก ๖๖

กำปั่น ไฟ

กำปั่น ไฟ ชื่อ ตึก กำปั่น บุทแมน ถ้ำหนึ่ง
 กำปั่น ไฟ ชื่อ รุกอดพะ กำปั่น เวนต์ ถ้ำหนึ่ง
 ● กำปั่น ไฟ ทั้งสอง ถ้ำ นี้ เข้า มา ยัง กรุง เทพ แล้ว บัดนี้ จัด การ เสร็จ แล้ว ที่ จะ รับ บันทุก ของ แด รั คน เติง ดาว ใน ตำบล ต่าง ๆ ไป ส่ง ถึง ตำบล ต่าง ๆ อัน ว่า มา ช้าง ต่าง นี้ คือ เมือง สิงคโปร์ เมือง จันทบุรี เมือง กำปอด เมือง แสเคียน เมือง ชุมพร เมือง นคร เมือง กระถันตัน เมือง ตรังคานู เมือง ปาทัง แด เมือง อื่น ๆ ๖๖

● กำปั่น ไฟ ทั้งสอง ถ้ำ นี้ เมื่อ มา จะ จอด ที่ ท่า ที่ กรุง เทพ ๆ ที่ นาย ห้าง โคคิ นาวัต สังฆราช ภาจ หลวง ที่ คอก ความ ถ้า จะ รู้ ความ เด้อยิต ด้วย ค่า ระวัง ค่า เติง ดาว เชิญ ไป ทา ตาม เขา ความ แต่ นาย ห้าง โคคิ ณะ ตำบล กรุง เทพ ๆ อัน ว่า มา แล้ว นั้น แจ้ง ความ มา ณ วัน จันทร เดือน เก้า แรม สอง ภาจ จุฑกักราช ๑๒๘๕ ปี มะแม เบญจศก ๖๖

ประณินทิน

● เป็น ภาษา อังคริช บอด วัน-เค็อน ฝรั่ง จีน ไทย บอด ให้ รู้ เล้อยิต ว่า ดวง ฮาติคย์ อยู่ เหนือ ๆ ได้ กลาง โลกย์ ทุก วัน เท่าไร ตลอด ปี ให้ รู้ ว่า สุน ไสย กลาง ดวง ฮาติคย์ ตู โด เล็ด เท่าไร ทุก วัน ให้ รู้ ว่า เวลา เทียง แด เวลา ตาม เมา แดค คลาด กัน วัน ละ เท่าไร ให้ รู้ ว่า เวลา มา ขึ้น น้ำ ลง ที่ กรุง เทพ ทุก วัน แจ้ง ให้ รู้ ถึง การ ขึ้น เช่น อัน มาก อัน ครอบ คน ทั้งปวง จะ รู้ ถ้า ไม่ รู้ เขา จะ นิเทศ ว่า คน ไร่ ประณินทิน นี้ ราคา ถูก งาม ละ สี่ บาท เท่า นั้น เชิญ มา ชื่อ ที่ โรง พิมพ์ บรจกอน หลม มี ถึง ห้า ปี ถ้า ต้อง การ ได้ ตั้งแต่ คริศ ศักราช ๑๘๖๘ ถึง ๑๘๗๓ ครอบ ทก ปี (จ.ท) ๖๖

การ เทศ

● ที่ โบก ถนน เจริญ กรุง ทรง ชำม ที่ แอเขนค์ แด กรุง หลง เนิวิท อังคริช มี การ เทศ ใน ภาษา สยาม ทุก วัน ฮาติคย์ เวลา เข้า ๔ โมง เวลา บ่าย โมง หึ่ง แด ที่ บ้าน คุรุ สมิต ที่ บาง คอ หลม เวลา ค่า ทุ่ม หึ่ง ทุก วัน ฮาติคย์ เสมอ ท่าน ทั้งหลาย อัน มี ใจ สักขา จะ ภาจ หมาย หมาย ด้วย เชิญ มา หมาย การ ครอบ หลม ๖๖